

LIBELLEN

Diverse Libellen zijn naar onze schrijftafel gevlogen, die wij hier even noemen willen en met een korte opmerking vergezellen.

Libellen leenen zich zoo gezellig tot een kleine attentie of verjaarscadeautje en wie nu gaarne een gedichtenboekje ten geschenke wil geven, kan hierbij allicht iets vinden.

Nunerkes van Jan Boer.

(Schulpkes dei zingen mit schilders van Jan Altink.)

Nunerkes zijn hoorn schelpjes, waarin men het zangerig geruisch van de zee hoort. Een geestig gekozen titel voor een fijnen inhoud. In Groningsch dialect geschreven. Zeker niet onverdienstelijk.

Het boekje is verlucht met eenige krijtteekeningen, losse krabbels, die goed bij den inhoud passen.

Een klein gedichtje nemen we over om even een vluchtigen indruk te geven:

SCHIP

't Kwam van heil gunne
groot naar het licht,
't zong in de zonne,
net een gedicht....

't Zong an zien boorden,
— 'k wait nait hou 't kin —
't zong zunner woorden
zoo tou mie in....

De dag beweegt

door A. J. D. van Oosten.

Wij vonden hier verscheidene sympathieke gedichtjes in, ook Kerstliedjes en andere religieuze versjes. Geestig beschrijvend en fijn leek ons

DE ANTIQUAIR

Wat van den tijd behouden
bleef, houdt hij in den tijd;
hij wedergeeft aan 't oude
wezen en onderscheid;

hij handelt zeer eenvoudig
gewend gediensig te zijn;
maar iets is er in zijn houding
plechtig en soeverein,

de ruiten met spinnewebben
zijn dof en melancholiek;
maar de rekken gereedschap hebben
een bijzondere romantiek;

muren met spijkergaten
beslaan zijn magazijn;
gebrandschilderd glas en platen,
richels en raamkozijn;

de jongste buit van een slooper
staat door elkaar ten toon;
Delftsch aardewerk, tegels en koper
en een tinnen kaarsenkroon;

een Fransche speelklok verrast er
elk uur met een kleinen dans,
tusschen twee hooge kasten
Empire en vroeg-Renaissance;

hij is een persoon van vertrouwen
bij menig kunstlievend man;
dichters en schoone vrouwen
bezoeken hem nu en dan.

Dertig sonnetten van Michel Angelo met een mooi portret van Michel Angelo op de voorpagina.

Het is voorzeker niet gemakkelijk geweest deze sonnetten van den grooten Italiaanschen beeldhouwer-dichter over te brengen in vloeiend Nederlandsch, en als zoodanig zijn ze gewis niet zonder waarde. De inhoud der meeste gedichten is droef; het zijn uitingen van een heftige, onbevredigde kunstenaarsziel, nimmer met zichzelf voldaan, zooals Michel Angelo inderdaad was. Wij gevoelen iets van weemoed bij het lezen ervan.

Chineesche gedichtjes van Willem de Mérode.

Een beetje vreemd en onwezenlijk voor gewone huis- en tuin-menschen; wel poëtisch, maar voor mijn geest niet bijster aantrekkelijk.

Eenvoudige Gedichten door Willem de Mérode,

verlucht met enkele zeer aparte litho's.

Hierin voelt men echt De Mérode met zijn eigen, speciale wijze van zeggen. Bijna alle gedichten handelen over Bijbelsche onderwerpen: de drie jongelingen in den oven, Belsazar, Daniël in den leeuwenkuil, enz. Als héél mooi en teer begrijpend trof ons „de Zalving,” welk gedicht wij hier gaarne willen doorgeven:

Heur oogen laiden als een vlam,
Toen zij de feestzaal binnenkwam.
En een geknakte roos, zoo teer,
Zeeg aan de voeten van den Heer.

Is dit de vroolijke vorstin,
De meesteres van de min.
Die in een vuil, verscheurd habijt
Zich aan Zijn voeten windt en krijt?

Haar oog, dat fonkelde van lust,
Is door veel weenens uitgeblusht,
En, o, haar heetbegeerde mond,
Kust nu de steenen, waar Hij stond.

Heur liefde, die haar heeft vermoeid,
Haar liefde, die hen heeft verschroeid,
Al de oude lust die haar benart,
Welt, bitter water, uit haar hart.

't Was of zij zelf te breken scheen,
Toen zij de flesch brak op den steen.
En dauwend met de nardus viel
En geurde tot Hem op haar ziel.

O liefde, bovenmensch'lijk groot,
Die zich durft storten in den dood,
En spreekt wat Gij ook wilt en doet,
'k Wil wat Gij wilt, want dat is goed.

Men staart en hoort onaangedaan,
En mort: wat laat Hij haar begaan.
En glimplacht als zij 't haar ontbindt
En streelend om Zijn voeten windt.

Toornig en stil ziet Hij rondom.
De haat versmeult, de schimp wordt stom.
Toen liefderijk was Zijn gezicht,
Heeft Hij de ellendige opgericht.

Hij sprak: wat kwelt gij deze vrouw!
Uw deugd is grooter dan haar rouw?
Is u vergeven wijl gij badt?
Haar méér, zij heeft méér liefgehad!

Uw kwaad was karig, want uw bloed
Vloot koud door uw verkild gemoed.
Zij heeft gezondigd als niet één,
Maar ook in rouwen staat ze alleen.

God, die haar nood kent en uw list,
Heeft al haar zonden weggewischt,
Maar weet, dat hij, die zich verstout
Op strenge deugd, zijn zonden houdt.

Toen zei Hij zacht tot haar: ga heen!
In liefde dien uw Heer alleen!
En nog eens (allen hoorden 't stil)
'k Vergeef u, om uw liefdes wil.

E. V.-v. O.

DE NORTONZENDING IN BELGIË

De Norton-zending in België was het resultaat van een werk onder de Belgische soldaten gedurende den grooten wereldoorlog. Het begin was zoo eenvoudig mogelijk. De heer en mevrouw Norton, uit Amerika afkomstig, hadden de overtuiging gekregen, dat zij geroepen werden tot een werk onder de soldaten der Geëllieerden. In den winter van 1914-1915 zetten zij zich aan den arbeid onder de Britsche soldaten in de Engelsche oefenkampen. God bepaalde hen echter bijzonder bij de Belgische soldaten, die met eenige dagen verlof van het front kwamen, en zich in groepen van honderden in de straten van Londen ophielden, nu het onmogelijk was om naar hun woningen in het bezette België te gaan.

Stap voor stap breidde dit werk zich uit in beteekenis en omvang, totdat zich iets als een opwekking van Bijbellezen door het grootste gedeelte van het Belgische leger bevoog, en aan het einde van den oorlog anderhalf miljoen exemplaren der H. Schrift, benevens een belangrijke aanvulling van godsdienstige lectuur, in de handen dezer mannen aan het front geplaatst waren, en zelfs in de gevangenkampen in Duitschland en interneeringsbarakken in Holland. Het was in deze periode, dat hooggeplaatste mannen in de Regeering en in het Leger belangstellend werden, ja zelfs de Belgische Koningin Elisabeth een exemplaar van het Nieuwe Testament aanvaardde.

Het was dus de begeerte van de soldaten zelf naar meer onderricht in den Bijbel, dat de Nortons aandreef om dadelijk na den wapenstilstand het oprichten van een Evangelisatiewerk in België te overwegen. Van den aard en vorm van dit werk had men in het begin echter niet de minste voorstelling. Aldus was het eenvoudig een direct en logisch uitvloeisel van drie en een half jaar ingespannen Evangelisatiearbeid onder Belgische soldaten gedurende den oorlog.

Op merkwaardige wijze werden mannen en vrouwen, die zelf trouw waren aan de eeuwige waarheden van het Evangelie, tot die onderneming aangetrokken, en er toe geleid om zich met de stichters der Zending te verbinden.

Op dit oogenblik arbeiden in de rangen van de „Belgische Evangelische Zending,” zooals de Norton-zending officieel heet, mannen en vrouwen van zes verschillende nationaliteiten, namelijk Amerikanen, Engelschen, Franschen, Hollanders, Zwitsers en Belgen, in totaal 125 in getal en allen, die de Zending bezochten, hebben kunnen opmerken, dat

Fransche Evangelieverkondiging in het hoofgebouw te Brussel

deze werkers zijn verbonden door een ongewonen geest van eendracht en blijmoedige Christelijke gemeenschap. Heel deze Zending is een geloofswerk en ontving nog nimmer rentegevende schenkingen noch giften van geweldige beteekenis. Nochtans voorzag God van het begin af in alles wat noodig was. Soms werd het geloof beproefd en moesten de werkers een weinig wachten op hun salaris, maar menigmaal ondervonden zij tevens groote en verblijdende verrassingen, in den vorm van giften, die voorzagen in zekere nooden, welke hen dan juist drukten. Bij het bezoek van de Timotheüs-vrienden, op onze reis door Vlaanderen en de Ardennen, bezochten wij o.a. ook de Norton-zending. Op het hoofdkwartier te Brussel, in de Rue du Moniteur, werden wij zeer gastvrij ontvangen, en gebruikten met de werkers van de Bijbelschool, gezamenlijk den maaltijd. Hoe hebben toen de liederen Sions geklonken door de ruimte! Het waren onvergetelijke oogenblikken, die wij aldaar mochten smaken, en waarin de eenheid in Jezus Christus wel op zeer bijzondere wijze tot uiting kwam. Er zaten Hervormden, Gereformeerden, broeders en zusters van de Vergadering, Lutherschen, Evangelischen, Methodisten aan tafel, maar zeker nooit hebben al die broeders en zusters zich meer één gevoeld in hun liefde tot Jezus Christus. Dat sproot voornamelijk voort uit het diepe besef, dat bij ons allen wakker werd: hier wordt het Kruis der Verlossing midden in de branding der zonde geplaatst.

W. Laatsman

Colportage bij de schippers